यथाक्रमम्। आलयाण्डकविचारसुन्दरं शाकुनं सकलशाकुनोत्तमम्। वैशाखमासे निरुपद्रवेषु द्रुमेषु काकस्य शुभाय नीड़म्। निन्द्येषु शुष्केषु सकण्टकेषु द्रुमेषु दुर्भिक्षमलाभहेतुः। प्रशस्तवृक्षे यदि पूर्वशाखामाश्रित्य काकेन कृतः कुलायः। तद्वृष्टिरिष्टा शकुनप्रमोदो नीरोगता स्याद्विजयश्च राज्ञः। आग्नेयशाखारचिते च नीडे स्याद्वृष्टिरिष्टार्त्तिभयं कलिश्च। दुर्भिक्षशत्रूद्भवदेशभङ्गो भवन्ति रोगाश्च चतुष्पदानाम्। याम्यासु शाखासु च वायसेन नीड़े कृतेऽल्पं जलपातमाहुः। व्याधिप्रकोपं मरणं समन्तादन्नक्षयं शत्रुविरोधितां च। नैर्ऋत्यशाखारचिते च नीडे तस्माच्छनैर्वर्षति वर्षकाले। पीड़ा नृणां विप्लवचौरभीतिदुर्भिक्षयुद्धानि भवन्त्यवश्यम्। नीडे कृते पश्चिमवृक्षशाखामाश्रित्य काकैः कथिता च वृष्टिः। नीरोगता क्षेमसुभिक्षवृद्धिः सम्पत्प्रमोदाश्च भवन्ति लोके। वायव्यशाखासु कृते च नीड़े प्रभूतवाताल्पजलाश्च मेघाः। स्युर्मूषिकोपद्रवशस्यनाशपक्षद्वयोद्वेगमहारिरोधाः। कौबेरशाखामधिकृत्य नीड़े कृते भवेत् प्रावृषि वृष्टिरिष्टा। भवन्ति च क्षेमसुभिक्षसौख्यनीरोगतावृद्धिसमृद्धयोऽस्मिन्। ईशानशाखासु च वृष्टिरल्पा वैरं प्रजानामुपसर्गदोषः। स्याद्बान्धवानां कलहप्रवृत्तिर्म्मर्य्यादया हीयत एष लोकः। वृक्षाग्रनीड़े त्वतिवर्षकाले मध्ये पुनर्म्मध्यमतोयपातः। तुच्छापि वृष्टिर्न भवत्यधस्तात् स्फुटं दिशोक्तं न दिशः स्फुटत्वम्। अवृष्टिरोगादिभयादिवृद्धिं विद्याच्च भूमौ बलिभुक् कुलाये। शुष्के च वृक्षे डमरान्ननाशौ प्राकाररन्ध्रे च भयं प्रभूतम्। निम्नप्रदेशे तरुकोटरे वा वल्मीकरन्ध्रे व्रततिष्वपीह। काकस्य नीडे रुगवृष्टिदोषैर्भवन्ति शून्या नियमेन देशाः"। इति काकनीड़शकुनम्। अथ काकाण्डशकुनम्। "एकं भवेद्वारुणमग्निसंज्ञं द्वितीयकं मारुतकं तृतीयम्। ऐन्द्रं तथा नाम चतुर्थमेव मण्डानि काक्याः परिकीर्त्तितानि। काक्या भवेद्वारुणमण्डकं चेत् पृथ्वी तदा नन्दति सर्वशस्यैः। मन्दप्रवर्षोऽनलसंज्ञके ऽण्डे भोप्तस्य वीजस्य भवेत् प्ररोहः। जातानि शस्यानि समीरणेऽण्डे खादन्ति कीटाः शलभाः शुकाद्याः। क्षेमं सुभिक्षं सुखिता धरित्री स्यादैन्द्रकेऽण्डेऽभिमता च सिद्धिः"। इति काकाण्डश०। "यात्रानिमित्तानि च कीर्त्तयामः सकृत्प्रजानां शकुनानि यानि। विज्ञायतानि प्रजहात्यनर्थानर्थांश्च सर्वान् कुरुतेऽध्वनीनः। भुङ्क्ते बलिं पक्षिषु मन्त्रपूतं त्वं प्राणिषु प्राणिषि वर्षलक्षम्। गुप्तेन च स्त्रीं भजसे नमोऽस्तु तुभ्यं खगेन्द्राय सकृत्प्रजाय। विलोक्य काकं विनिवेद्य तस्मै मन्त्रेण पूजां दधिभक्तयुक्ताम्। उदीर्य्य कार्य्यं निजमध्वगेन विलोकनीयं शकुनं तदर्थम्। वामेन शब्दं मधुरं विमुञ्चन् व्रजं स्ववामेन करोति काकः। सर्वार्थसिद्धिं पुनरागमञ्चाशुभप्रदेशे तु तदन्यरूपम्। प्रदक्षिणं संप्रविधाय मार्गे वामेन काको विनिवर्त्ततेऽसौ। यातुः करोतीहितकार्य्यसिद्धिं क्षेमञ्च शीघ्रं पुनरागमञ्च। वामे कलं रौत्यनुलोमयायी यो वायसोऽसौ सकलार्थसिद्ध्यै। स्यातां क्रमाद्दक्षिणवामशब्दौ सिद्ध्यै, विरुद्धौ विपरीतभूतौ। पृष्ठे विरावं मधुरं विमुञ्चन्ननुव्रजंश्चापि मतो हिताय। प्रायेण यातारमनुव्रजन्तः सर्वेऽपि काकैः कथिता विहङ्गाः। कृत्वा रवं यः पुरतः प्रयाति उपस्थितो यो मुदमादधाति। कण्डूयते यः स्वशिरोऽङ्घ्रिणाऽसौ पुंसां तदाभीष्टफलं ददाति। स्तम्भे गजानां नियतं गजाप्तिं गजेऽधिरूढः पृथिवीपतित्वम्। तुरङ्गमे वाहनभूमिलाभं करोति काको विजयं ध्वजे च। प्रनष्टलाभं विजयं च कूपे, क्षिप्रं नदीरोधसि कार्य्यसिद्धिम्। पूर्णे घटेऽद्भिश्च धनाप्तिवृद्धिं ध्वाङ्क्षोऽधिरूढः कुरुते सशब्दः। प्रासादधान्योच्चयहर्म्म्यपृष्ठनिष्पन्नशस्यावनिशाद्वलादौ। ध्वाङ्क्षोऽधिरूढो धनसाधनाय रौति श्रियं यच्छति युग्मरावः। पृष्ठे पुरो वा यदि गोमयस्थो तथा वटाद्येषु तरुष्वपीह। स्थितो रुवन् भोजनपानमिष्टं विष्ठां च कुर्वन् वितरत्यवश्यम्। अन्नाद्यविष्ठाफलमूलपुष्पमत्स्यादिभिः पूर्णमुखः सदैव। संदृष्टमात्रोऽभिमतार्थसिद्ध्यै मिष्टान्नभोज्याय सदैव काकः। नारीशिरःपूर्णघटस्थितस्य काकस्य शब्दैर्वनिताधनाप्तिः। शय्याधिरूढस्य च तस्य शब्दैः समागमः स्यात् स्वजनेन सार्द्धम्। गोपृष्ठदूर्वातरुगोमयेषु तुण्डानि घर्षन्नवलोकिताग्रः। आहारमन्यस्य तथा ददानो ददाति भोज्यं बलिभुस्विचित्रम्। धान्यं यवं वा दधि वापि चाज्यं विरौति पश्यन्निधिलाभकारी। करोति लाभं पुरतः स दृष्टो यस्यास्ति वक्त्रे तृणमप्यशुष्कम्। वृक्षेषु रम्याङ्कुरपत्रपुष्पच्छायाफलाद्येषु सकृत्प्रजस्य। शब्देन सिध्यन्त्यसकृन्नराणां सदैव सर्वाणि समीहितानि। प्रशान्तनादः शिखरे तरूणां स्त्रीसङ्गसौख्यं करटोऽभिधत्ते। धान्यादिकूटेषु तथान्नलाभो गोपृष्ठगो गोवनिताधनाप्तिम्।